

حظّ کافی (ش.ش)

حظّ کافی (ش.ش) **میزانی** است در سبد دانش بشری و دلالت دارد به اینکه در هر عصری آنچه خداوند در سپهر معرفت رزق بشر فرموده برای اقامه حق و کسب کمال و تقرب، حد نصاب لازم را دارد و آنچه لازم بوده را بیان نموده است. اگرچه علم بشر اندک است اما به قائده لطف، سپهر معرفت، هرگز از حجت خالی نمی ماند. و لكل قوم هاد ... و يعفوا عن كثير...

به عبارت دیگر کفایت کمیت دانش است در سبد دانش بشری و دلالت دارد به اینکه در هر عصری خداوند در سپهر معرفت رزق علمی بشر را بقدر کفایت می دهد تا حق را اقامه کنند و به خدای تقرب جویند و این مقدار حد نصاب لازم را برای اتمام حجت و کسب کمال دارد. اگرچه علم بشر اندک است اما به دلیل قائده ی لطف ، سپهر معرفت هرگز از حجت خالی نمی ماند. و لكل قوم هاد ...